

**VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD**

ZITTING 2022-2023

Nr. 9

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 28 april 2023

Ochtendvergadering

INHOUD

BERICHTEN VAN VERHINDERING	3
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN.....	3
VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59)	3
- van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de nieuwe voorstellen van Vlaams minister Ben Weyts om het lerarentekort aan te pakken	
<i>Sprekers: Gilles Verstraeten – Arnaud Verstraete – Bianca Debaets – Pepijn Kennis – Hilde Sabbe – Sven Gatz, collegelid</i>	

- van mevrouw Els Rochette aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de concretisering van het Armoedeplan 2022-2025 van de VGC

Sprekers: Els Rochette – Cielte Van Achter – Jan Busselen – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter

SAMENGEVOEGDE VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59, 6, b) 13

- van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Pascal Smet, bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over de introductie van een ramadanvriendelijk label in de Brusselse cultuurhuizen

- van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende het ramadanvriendelijk label bij de Brusselse cultuurhuizen

Sprekers: Dominiek Lootens-Stael – Mathias Vanden Borre – Lotte Stoops – Bianca Debaets – Pascal Smet, collegelid

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O., art. 59) 19

- van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de projectoproep BeTalky/Culture van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Sprekers: Mathias Vanden Borre – Lotte Stoops – Carla Dejonghe – Pascal Smet, collegelid

- van de heer Dominiek Lootens-Stael aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, over de ondersteuning van de Nederlandstalige jeugdbewegingen uit Brussel bij het uitlenen van kampeermateriaal bij de Vlaamse Gemeenschap

Sprekers: Dominiek Lootens-Stael – Pascal Smet, collegelid

BIJLAGEN 26

TREFWOORDENREGISTER 27

9de vergadering

Vergadering van vrijdag 28 april 2023

OCHTENDVERGADERING

De vergadering wordt om 9.40 uur geopend.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Mevrouw Soetkin Hoessen en mevrouw Khadija Zamouri zijn verontschuldigd. De heer Mathias Vanden Borre komt later.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Aangezien de heer Mathias Vanden Borre niet aanwezig kan zijn bij aanvang van de vergadering, vraagt hij om zijn vragen om uitleg later op de agenda te plaatsen.

Dit heeft tot gevolg dat eerst de vraag om uitleg aan collegelid Sven Gatz wordt behandeld. Collegevoorzitter Elke Van den Brandt vraagt om vervolgens de vraag om uitleg aan haar gericht te behandelen en ten slotte de vragen om uitleg aan collegelid Pascal Smet.

Kan de Raad hiermee instemmen? (*instemming*)

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O. art. 59)

Nieuwe voorstellen van Vlaams minister Ben Weyts om het lerarentekort aan te pakken

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts heeft nieuwe voorstellen klaar om mensen uit de privésector naar het onderwijs te loodsen. Een eerste piste is om meer kansen te creëren voor scholen om gastleerkrachten in te zetten. Een gastleerkracht vult een beperkt aantal uren in met toelating van het bedrijf waarin hij werkt. Hij hoeft geen diploma als leerkracht te hebben. Een tweede voorgestelde piste is het inzetten van werknemers die overbodig zijn geworden in hun eigen bedrijf, bv. door een herstructurering. Die werknemers kunnen dan door het bedrijf worden uitgeleend. Ze behouden deels hun loon bij hun werkgever. Het onderwijs betaalt de loonkost van de leerkracht en het bedrijf past de rest bij. De uitgeleende werknemer zou een uitgebreider aantal uren kunnen lesgeven dan de gastleerkracht. Daarom is voor hem of haar wel een pedagogisch bekwaamheidsbewijs vereist.

De pistes zijn in de eerste plaats bedoeld voor secundaire scholen, al zou een gastleerkracht ook op de basisschool kunnen worden ingezet. In het hoger onderwijs wordt al langer met gastdocenten gewerkt. Ook in het secundair technisch en beroepsonderwijs bestaat er al een regeling voor zogenaamde ‘voordrachtgevers’. De bedoeling is dat beide oplossingen voor het lerarentekort vanaf volgend schooljaar ingaan.

Ik erken dat dit geen mirakeloplossingen zijn om het lerarentekort op lossen, maar extra pistes om mensen die momenteel in privésector aan de slag zijn te overhalen om de stap te zetten naar het onderwijs. Zo brengen we het onderwijs en de bedrijfswereld deels dichterbij elkaar en verkleinen we de kloof met de arbeidsmarkt. Deze mensen brengen kennis, praktijkvoorbeelden en netwerken mee. We zien dat de nieuwe regels voor zijinstromers, die sinds dit schooljaar tien jaar anciënniteit kunnen meenemen voor een groter aantal vakken, heeft geleid tot een grotere instroom. Dit is vooral in Brussel het geval. Zijinstromers die nog een pedagogische opleiding volgen, kunnen de uren die men ondertussen al lesgeeft binnenkort laten meetellen als stage-uren in de opleiding. Zodra ze hun diploma gehaald hebben, tellen al deze uren ook mee voor hun rechtenopbouw.

Wat zijn de laatste cijfers over het aantal zijinstromers dat dit schooljaar aan de slag ging in het Brussels Nederlandstalig onderwijs? Hoe is de verspreiding over de verschillende scholen? Hoeveel zijinstromers haakten intussen al af? We weten dat sommigen een lerarenopleiding volgen en dan vaststellen dat het hen toch niet ligt en stoppen. Dat is een groot probleem. Doet zich dat ook voor bij zijinstromers?

Denkt u aan manieren om met de nieuwe mogelijkheden die Vlaams minister Ben Weyts creëerde, de gastleerkrachten en de uitgeleende werknemers, proactief in Brussel aan de slag te gaan? Hoe denkt u eraan om die vertaalslag te maken naar de Brusselse context? Zult u hieromtrent samenzitten met actoren zoals Voka en UNIZO?

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Het lerarentekort in Brussel is een groot probleem. De uitdaging om dit snel aan te pakken, is moeilijk. Groen heeft daarom een studiedag georganiseerd met een vijftigtal spelers uit het werkveld: leerkrachten, directeurs, inspecteurs, administratieve medewerkers, ...

Toen is belangrijke kritiek naar voren gekomen op die nieuwe ideeën. Het slechtste wat je kunt doen, is namelijk iemand die geen ervaring heeft met lesgeven en nauwelijks of niet opgeleid is zomaar voor de leeuwen gooien. Dat is een recept voor een mislukking. Het is dus waardevoller om in te zetten op de mensen die wel een opleiding hebben gevolgd.

Er wordt dus te weinig gedaan om die mensen bij te houden en zij verwezen naar het mentorschap, dat bestond onder voormalig onderwijsminister Frank Vandenbroucke maar intussen afgevoerd is. Zij verwezen ook naar de veel te ingewikkelde structuur met de vaste benoemingen, scholengroepen enzovoort. Bij die kleine selectie van mensen uit het onderwijs was er weinig geloof in de nieuwe voorstellen. Tegelijk voelden zij zich onvoldoende vertegenwoordigd door de vakbonden en de onderwijskoepels.

Zou het niet zinvol zijn om inzake het lerarentekort een bevraging te doen naar wat er volgens onderwijsmedewerkers van allerlei slag nodig is om het probleem aan te pakken? Zou het met name voor het Brusselse onderwijsveld niet goed zijn iets dergelijks te organiseren om de

situatie zo beter te kunnen objectiveren? Momenteel is er vooral een ideeënstrijd aan de gang, waarin wel ballonnetjes worden opgelaten, maar er is geen gedragen oplossing.

Mevrouw Bianca Debaets (cd&v): Ik wil graag verwijzen naar een project van Odisee om toekomstige leerkrachten te begeleiden bij de instaptoets, die mensen die een opleiding willen beginnen, moeten afleggen. Blijkbaar is die toets voor veel mensen een drempel.

De VGC trekt nu middelen uit om hen beter voor te bereiden, en dat zou gebeuren in samenwerking met de derde graad van een paar secundaire scholen. Dat is goed om velerlei redenen. Zo beginnen ze beter voorbereid aan de instaptoets en verhogen ze hun slaagkansen. Het is belangrijk om de Brusselse jongeren en de jongeren die hier schoollopen, warm te maken voor het onderwijs. Als je ervoor kunt zorgen dat er meer Brusselse jongeren voor de klas staan, kunnen zij rolmodellen worden om anderen te *triggeren*.

Het is dus een goed, concreet en tastbaar systeem, en het gaat volgend schooljaar van start. Is er een selectie voor welke scholen betrokken worden? Of is het de bedoeling om het uit te rollen naar zoveel mogelijk scholen?

De heer Pepijn Kennis (Agora): De Brusselse burgerassemblee vraagt expliciet om het beroep van leerkracht meer te valoriseren. Ik sluit aan bij de collega's die het hadden over de *retention of teachers*, waar we het ook over hadden tijdens ons studiebezoek in Londen. Je kunt wel proberen nieuwe instroom te krijgen, maar als die uitstroomt, zit je met een weinig duurzaam model.

Zijn er nieuwe ontwikkelingen in het beleid om leerkrachten aan boord te houden? Nu stromen ze al te vaak en al te vlug terug uit. Zo lost het leerkrachtentekort niet op en neemt het zelfs toe.

Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-Vooruit): Het lerarentekort blijft een hardnekkig probleem, waar er weinig vooruitgang is, ondanks alle discussies. Het gastleraarschap lijkt me niet echt een structurele oplossing. Het biedt wel voordelen, maar het is zeker niet de oplossing. Bovendien ondergraaft het de waarde van een pedagogisch diploma. We moeten ervoor zorgen dat gediplomeerde leraren niet gedemotiveerd geraken doordat mensen zonder opleiding plots een plaats innemen. Niemand ontkent dat gastleraren wetenschap van buitenaf kunnen meebrengen, maar ik aarzel om dat als een structurele oplossing te zien.

Er is ook het idee om vacatures in te vullen via een dienstverleningsovereenkomst met een bedrijf of organisatie. Dat doet denken aan wat er nu in de zorg gebeurt, waar verpleegkundigen met een dienstwagen de gaten moeten opvullen en meer verdienen dan de mensen die in het woonzorgcentrum zelf tewerkgesteld zijn. De band tussen werknemer en werkgever wordt zo doorgeknipt en in externe handen gelegd. Dat lijkt ons absoluut niet wenselijk, zulk privaat *businessmodel* lijkt ons niet de goede oplossing.

Kortom, we blijven wat op onze honger zitten. Vooruit heeft zich ook over het probleem gebogen en het idee werd geopperd om de lesopdracht van 21 uur te vervangen door een werkweek van 38 uur, waarbij de opdrachten kunnen verdeeld worden. Beginnende leerkrachten zouden minder werk moeten krijgen en meer tijd voor voorbereiding, voor begeleiding door oudere leerkrachten.

Ik ben benieuwd naar de stand van zaken in de Nederlandstalige scholen, sinds het aangepaste statuut van de zijinstromers? Wat zijn de cijfers voor de uitval? Wat is uw mening over de voorstellen van de Vlaamse minister van Onderwijs?

Collegelid Sven Gatz: We beschikken over twee types cijfers. Tweemaal per jaar, bij het begin van het schooljaar en na Nieuwjaar, zijn er cijfers over het lerarentekort: hoeveel langdurige afwezigheden zijn er en hoeveel niet-ingevulde vacatures. Er is geen cijfer per schooljaar.

Het slechte nieuws is dat het probleem even chronisch blijft, of acuut, zo u wil. Het goede nieuws is dat de cijfers op hetzelfde niveau blijven. Ze komen overeen met die van de zijinstromers, maar die worden in Vlaanderen breed gemeten en het aantal zijinstromers neemt toe. Er zijn geen exacte causale cijfers over de stabilisatie van het lerarentekort en de verhoging van het aantal zijinstromers.

In totaal waren er 412 zijinstromers actief in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Dat is het grootste van alle onderwijsgebieden in Vlaanderen. Dat waren er 110 meer tegenover het schooljaar 2020-2021. Die aantallen stijgen nog altijd. De cijfers zijn niet heel actueel maar het blijkt wel dat zijinstromers dus soelaas bieden voor dit moeilijke probleem.

Wij vernamen via de Vlaamse Administratie dat er nieuwe maatregelen op komst zijn, maar er is nog niet over gestemd in het parlement. De onderhandelingen over de gastleerkrachten, uitgeleende werknemers door bedrijven of organisaties en de dienstverleningsovereenkomst zijn nog steeds aan de gang, ook op syndicaal niveau, neem ik aan.

We kijken het verdere verloop met genoegen tegemoet. Mijn mening hierover is niet zo interessant, wat we feitelijk kunnen doen is interessanter. De voorstellen kunnen een element zijn dat in bepaalde gevallen een oplossing kan bieden. Niemand kan nu inschatten in hoeverre er van die nieuwe piste kan gebruikgemaakt worden. Zoals altijd stellen we ons als een betrouwbare partner op om de vertaalslag te maken van de Vlaamse maatregelen. Er zijn veel oplossingen nodig voor het probleem. Ook de visie van Voka, UNIZO en Beci hierin is belangrijk. Ik hoop dat de maatregelen in werking treden in het volgende schooljaar.

We blijven aanvullende acties doen, naast die van de Vlaamse Gemeenschap. Onderschat daarbij niet de structurele werking van het Onderwijscentrum Brussel. Zij helpen scholen bij reorganisaties, ze verspreiden goede praktijken, en die zijn er gelukkig. Vergeet ook niet dat er nog altijd scholen zijn die een volledig schoolteam hebben.

Er komen ook nog infobeurzen. De voorbije drie edities hebben zeker zoden aan de dijk gezet. Ik ben deze week naar Gent gegaan om te bekijken hoe ze het daar aanpakken. Binnenkort ga ik naar Antwerpen.

Het is nu te vroeg om over bijkomende nieuwe maatregelen te spreken. We moeten eerst de impact bekijken van de maatregel rond de terugbetaling van het inschrijvingsgeld en de lerarenbonus. Zodra er cijfers zijn, delen we die mee. Er is enig succes, maar ik blijf voorzichtig om daar concrete conclusies aan te koppelen. Dit zijn alleszins goede maatregelen om zijinstromers en reguliere leerkrachten aan boord te kunnen houden. Je krijgt toch meer mentale zuurstof bij een werklast van 80 % en vergoeding van 100 %.

We raadplegen het Brussels onderwijsveld heel regelmatig. Tweemaal per jaar is er een grote vergadering met de koepels, los van de vele andere contacten. We blijven bekijken wat zij wensen en hoe we daar kunnen op ingaan. Sommige zaken kunnen we zelf doen, voor de meeste dingen hangen we van de Vlaamse collega af.

Ik heb de hogescholen zelf bezocht om aan te geven dat we weten dat er gevoeligheden en problemen zijn rond dit thema. We zijn bereid om hier een bepaalde enveloppe voor vrij te maken om ervoor te zorgen dat, zoals men terecht zegt, dat studenten die hiertoe een opleiding hebben gevolgd kunnen doorstromen. Dat gebeurt op niveau van de hogescholen. De voorbereiding gebeurt voor alle scholen wel degelijk via *Talent for Teaching*. Ik stel voor dat ik hier schriftelijk meer informatie over geef. Er kan ook een aparte vraag over gesteld worden.

Mijn excuses dat ik me niet heb beperkt tot het onderwerp van de vraagsteller. Iedereen heeft andere invalshoeken naar voren gebracht, dat bewijst ook de veelzijdigheid van dit complexe probleem.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik ben zeer tevreden met uw antwoord. Het is inderdaad nog vroeg dag, maar ik deel uw mening dat de zijnstroom een mogelijke bijkomende piste is. Het gaat echter niet om een mirakeloplossing. Dat was ook niet het idee. We moeten een heleboel zaken in overweging nemen, bv. de structuur van de carrière.

De heer Arnaud Verstraete haalt aan dat mensen op het terrein zich niet vertegenwoordigd voelen door de vakbonden en de onderwijskoepels. Dat is belangrijke informatie. De wil om aan de structuur van de carrière te werken, is er wel degelijk, maar soms stoten we inderdaad op de koepels en vakbonden. Je kan je de vraag stellen of ze effectief de wensen van de leerkrachten vertegenwoordigen. We moeten deze instanties echter blijven betrekken, anders kom je als minister van Onderwijs in de problemen. Daardoor kunnen we niet altijd even ver gaan als we zouden willen. Zo hebben we de kwaliteit van het onderwijs en de eindtermen met alle betrokken actoren uitgebreid besproken. Toch trok de katholieke onderwijskoepel daarna naar het Grondwettelijk Hof en werden de eindtermen vernietigd. Het is niet altijd eenvoudig.

Mevrouw Hilde Sabbe had het over het voorstel dat beginnende leerkrachten die minder uren zouden kunnen doen. Volgens mij werd dat voorstel weggestemd door uw partijcongres. Dat klopt natuurlijk niet helemaal, u bent geen lid van de partij. Ik geef het enkel mee.

Ik ben blij dat de zijnstroom werkt. Het probleem is gestabiliseerd. Uiteraard ben ik het er mee eens dat we moeten kijken naar meer structurele oplossingen om de situatie om te keren op lange termijn.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Creativiteit is inderdaad nodig. Het is echter niet zo dat iedere oplossing acceptabel is omdat we ons in een moeilijke situatie bevinden. Ik heb weinig argumenten gehoord die een weerwoord bieden op de kritiek. Leerkrachten zeggen dat hun beroep vooral opgewaardeerd moet worden. Deze oplossing dreigt het tegenovergestelde te doen naar hun aanvoelen. Een oplossing waarbij werknemers worden uitgeleend, voelt aan als een rederering in het belang van bedrijven, niet in het belang van scholen of leerlingen. Het is belangrijk om maatregelen te nemen, maar dat mag geen excuus zijn om geen grotere hervormingen door te voeren.

Het collegelid vergadert twee keer per jaar met de onderwijskoepels. Dat is zeker nodig, we moeten met de koepels en vakbonden in dialoog gaan. Maar het lijkt me ook aangewezen om een meer gerichte bevraging te organiseren voor leerkrachten en directeurs. Zo zien we of er draagvlak is voor bepaalde maatregelen en sturen we niet blind. Deze opmerking is geen verwijt. Het lijkt me enkel interessant om te overwegen.

De heer Pepijn Kennis (Agora): Ik sluit me aan bij het idee dat we structurelere maatregelen nodig hebben en het beroep moeten opwaarderen. Het lijkt me belangrijk de mensen die nu op het terrein staan, daar ook te houden. Zeker mensen die de opleiding hebben gevolgd en dan zijn ingestroomd. Sommigen stromen bijna meteen weer uit, dat moeten we vermijden. Anders blijft het dweilen met de kraan open.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik geef een korte reactie op collega Arnaud Verstraete. Er is al heel wat werk verricht om de carrière en het beroep te hervormen en op te waarderen. Stel u echter de vraag: liever een lege klas zonder leerkracht of iemand uit de privé die les wil geven? Dat is de situatie waarin we ons bevinden. Er moet een goede en correcte omkadering voorzien worden en het beroep van leerkracht moet beter gestructureerd en opgewaarderd worden. Daar ben ik het zeker mee eens. Maar de situatie is wat ze is. Er zijn trouwens ook heel veel mensen met een opleiding pedagogiek die niet in het onderwijs staan, die kunnen we misschien ook uit de privé weghalen.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Volledig opgeleide leerkrachten stromen vaak na enkele jaren het onderwijs al uit. Het risico bestaat dat het aantal opgeleide mensen dat uitstroomt groter wordt, dan het aantal uren dat we kunnen winnen met zijinstromers. Dat is de afweging die we moeten maken. Het idee van de zijinstromers is succesvol, er komt dan ook begeleiding aan te pas. Toch vrees ik dat we hier te ver ingaan. We moeten vooral opgeleide leerkrachten in het onderwijs proberen houden.

- Het incident is gesloten.

Concretisering van het Armoedepan 2022-2025 van de VGC

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Armoede is een complex en groeiend probleem in Brussel. Maar liefst 38,8 % van de Brusselaars loopt risico op armoede of sociale uitsluiting; 30 % van de Brusselaars leeft nu al effectief onder de armoededrempel. Concreet gaat het om 357.600 mensen. Hallucinant. De VGC moet die mensen niet alleen helpen maar ook voorkomen dat die groep groter wordt. Ze draagt haar steentje bij en heeft daarom het 'Armoedepan 2022-2025' opgesteld. De VGC is bevoegd voor Onderwijs, Cultuur, Jeugd, Sport en Welzijn en heeft zo heel wat hefboomen in handen in de strijd tegen armoede. Het is belangrijk dat we die gebruiken. Het 'Armoedepan' omvat zes speerpunten, gefocust op armoedebestrijding en het verbeteren van de toegankelijkheid van essentiële diensten. De VGC wil o.a. meer samenwerken met organisaties die expertise hebben in armoedesensitief werken, het aanbod van Nederlands voor mensen in armoede verbeteren, mensen helpen hun sociale grondrechten te realiseren en structurele participatie bevorderen. Dat zijn slechts enkele voorbeelden. Ik ben benieuwd over hoe deze speerpunten in de praktijk worden omgezet.

Met welke organisaties, die expertise hebben in armoedesensitief werken, zijn er samenwerkingen opgezet?

Op basis van welke criteria zijn deze organisaties geselecteerd? Hoe verloopt die samenwerking tot nu toe?

Op welke manier zijn de vormingen toegankelijk in het Nederlands afgestemd op mensen in armoede en mensen in kwetsbare situaties? Doen veel Brusselaars daar beroep op? Is dat cijfer gestegen sinds de invoering van het Armoedeplan?

Welke acties zijn er genomen om de kinderopvang toegankelijker te maken voor mensen in armoede?

Hoe worden de Brusselaars concreet geholpen bij het realiseren van hun sociale grondrechten? Hoeveel mensen zijn er daarbij reeds geholpen?

Welke initiatieven heeft de VGC al genomen om structurele samenwerkingen op te zetten tussen de Brusselse OCMW's, mutualiteiten en welzijnsorganisaties uit het N-netwerk?

Hoe gaat de VGC samenwerken met andere bevoegde overheden om een gecoördineerd Brussels armoedebeleid te ontwikkelen? Welke stappen worden er concreet genomen om de samenwerking te verbeteren? Heeft deze doelstelling reeds vruchten afgeworpen?

Mevrouw Cielkje Van Achter (N-VA): Ik sluit me graag aan bij de vraag van mevrouw Els Rochette. Het zou ook nuttig zijn om het Armoedeplan eens uit te leggen in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

Bereiken we de Nederlandstaligen in Brussel die in armoede leven? Doen we genoeg voor hen?

De Vlaamse Gemeenschap is een open gemeenschap, we richten ons tot meerdere Brusselaars. We horen echter vaak verhalen van Nederlandstaligen die aankloppen bij het OCMW en niet goed geholpen worden.

Weten we hoeveel Nederlandstaligen er in armoede leven in Brussel? Bereiken we die mensen afdoende? Zijn er samenwerkingen met de OCMW's zodat we kunnen monitoren of Nederlandstaligen goed geholpen worden?

Onze scholen nemen een belangrijk plek in binnen ons netwerk. Leerkrachten worden vaak geconfronteerd met kinderen in armoede. Zetten we hierop in? Ik zie in het plan dat er een link wordt gemaakt tussen Onderwijs en Welzijn, we geven ook trainingen aan leerkrachten om armoede te herkennen. Maar wat gebeurt er daarna? Wat kan een school doen wanneer ze geconfronteerd wordt met armoede? Hoe ondersteunt de VGC scholen hierin? Zijn er brugpersonen?

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik stel een aanvullende vraag. Gisteren hebben we in de Commissie voor de Gezondheid en Bijstand aan personen in de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie de samenvatting van de maatregelen in de strijd tegen de armoede besproken. De kritiek toen was dat de waslijst aan maatregelen niet voldoet. We slagen er niet

in om de armoede terug te dringen. Daarnaast bestaat er versplintering binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest omdat er verschillende maatregelen worden genomen door verschillende beleidsniveaus. Soms leek het overzicht lukraak gekozen maatregelen te bevatten. Door dat allegaartje konden we niet opmaken of we nu vooruitgaan, stilstaan of achteruitgaan.

In sommige hoofdstukken was de VGC opgenomen en in andere niet, terwijl we weten dat de VGC op die vlakken wel maatregelen treft. Een voorbeeld daarvan is het Sportbeleid: er worden wel degelijk transversale maatregelen getroffen rond Sport. Kunt u verklaren waarom het zo is gebeurd? Hoe kadert het Armoedeplan van de VGC binnen het GGC-plan en het Brusselse plan op vlak van Gezondheid en Welzijn dat nu wordt uitgevoerd?

Een van de speerpunten luidt dat het N-aanbod toegankelijk moet worden gemaakt voor mensen in armoede. Dat is belangrijk, want ook Nederlandstaligen kunnen in de armoede belanden. Het is al niet gemakkelijk om diensten tweetalig te maken. Is dit speerpunt een vraag vanuit het veld? Hoe groot is de nood aan een Nederlandstalig armoedeaanbod in Brussel?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik kan u niet zeggen hoeveel vraag er is, maar het Nederlandstalig aanbod voor armoedeondersteuning wordt op het terrein zonder twijfel gewaardeerd. Er is dus sowieso nood aan zo'n aanbod, waarop we moeten blijven inzetten. Werkingen zoals bv. van Vrienden van het Huizeke hebben een grote meerwaarde.

Mevrouw Els Rochette, u weet dat armoede een probleem met talloze facetten is. De overheid moet op veel fronten inzetten en dus transversale maatregelen treffen. Dat is dan ook de insteek van het Armoedeplan van de VGC. In de eerste plaats zet het College in op een beter toegankelijk aanbod. Daarvoor werkt het samen met de partnerorganisaties.

In 2022-2023 heeft de VGC een traject opgezet met de gemeenschapscentra, in samenwerking met het Brussels Platform Armoede en de Brusselse verenigingen waarin armen het woord nemen. Er werden studiedagen georganiseerd, net als een e-inclusietraject waarin het inschrijvingsbeleid voor het vrijetijdsaanbod van de VGC werd doorgelicht.

Daarnaast zet de VGC ook verdere stappen richting armoedesensitief werken in haar eigen organisatie, onder meer met een vorming voor nieuwe werknemers.

Behalve het toegankelijk maken van haar eigen N-aanbod werkte de VGC samen met externe organisaties. Zo werd de capaciteit van het ondersteuningsaanbod voor scholen uitgebreid inzake armoedesensitief werken en kostenbeperkend beleid.

De scholen zijn een zeer belangrijke 'vindplaats', zoals dat heet. Leerkrachten kunnen armoede bij jongeren opsporen. Meer en meer ouders in een kwetsbare situatie kloppen aan bij de school met hulpvragen. Het is dan ook belangrijk dat de school die ondersteunende rol kan opnemen. Overigens is het bewezen dat hulpvragen sneller worden opgepikt als er in de schoolse context verschillende manieren zijn om hulp te vragen. Achter een vraag om hulp schuilen vaak meerdere problemen. Een generalistische en brede aanpak is dus belangrijk.

De scholen vragen om ondersteuning bij het opvangen van de vragen en de daaruit voortkomende noodsituaties. Om de brug tussen Onderwijs en Welzijn te versterken, voert de

VGC het project ‘Welzijnsvragen op school’. Het onderwijsnetwerk is stevig. De vraag is nu hoe het welzijnsnetwerk daarop kan worden vastgezet. Het antwoord houdt samenwerking met en tussen de kernpartners in, alsook het Geïntegreerd Breed Onthaal (GBO). Ook met het Huis van het Kind wordt samengewerkt. De Vrienden van het Huizeke en Pigment gaan in het najaar van 2023 met mensen in armoede op bezoek bij een Huis van het Kind. Daar zullen de gesprekspartners ervaringen en aanbevelingen uitwisselen.

In verband met de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Sport is de VGC engagementen aangegaan in de meerjarenovereenkomsten over brede diversiteit, toegankelijke activiteiten en een gedifferentieerd prijsbeleid.

De VGC-Sportdienst sluit zich daar bv. bij aan door dit najaar een lerend netwerk voor sportorganisaties op te starten. Collegelid Pascal Smet heeft er hard voor gewerkt. Armoede wordt in dat netwerk een van de uitwisselingsthema’s. Bovendien wordt er dit najaar ook een bewustmakingscampagne opgestart rond het thema “*een betaalbare Brusselse sportclub*”.

Ook het Actieplan Paspartoe 2022-2025 bevat meerdere acties om het aanbod toegankelijker te maken voor mensen in armoede. Er zijn dus verschillende instanties en overheden met plannen. Ze proberen die zo goed mogelijk op elkaar af te stemmen om hun krachten te bundelen.

Voorts stelde een raadslid een vraag over toegankelijk Nederlands. Werken aan toegankelijke communicatie is niet alleen nuttig voor niet-Nederlandstaligen, maar ook voor kortgeschoolden, mensen in stressvolle situaties, mensen met autisme of andere neurologische aandoeningen. Initiatieven op dit vlak zijn dus essentieel. Scholingsgraad, geletterdheid en stressvolle leefomstandigheden zijn immers belangrijke factoren in het Armoedebeleid. De VGC hecht veel belang aan de vormingen rond toegankelijk Nederlands. Er namen zestig mensen uit drieëndertig organisaties aan deel.

Daarenboven subsidieert de VGC het Lokaal Loket Kinderopvang om kinderopvang toegankelijker te maken voor mensen in armoede. Het loket onderneemt daarvoor heel wat acties. Binnenkort zal het met mensen in armoede in overleg gaan over zijn beleid. Bovendien werkt het samen met kinderdagverblijven aan een reeks maatregelen.

Wat uw algemene vraag over het verwezenlijken van sociale grondrechten betreft: de VGC steunt verschillende partners in het N-netwerk in hun strijd voor sociale bescherming. Voorbeelden zijn het CAW, Nasci, D’Broej en de verenigingen waar armen het woord nemen. In het convenant met het CAW zijn belangrijke pijlers rond *outreach* opgenomen en wordt de samenwerking met het Brussels Netwerk Geestelijke Gezondheidszorg voor Kinderen en Jongeren (Bru-Stars) geregeld.

Het GBO valt onder het Vlaams decreet Lokaal Sociaal Beleid uit 2021. Er was ook een vraag naar structurele samenwerkingen tussen de Brusselse OCMW’s, mutualiteiten en welzijnsorganisaties. In het kader van het GBO worden twee proefprojecten georganiseerd. In het eerste, ‘Welzijnsvragen op school’, werden honderd dossiers opgestart in 2022. Het andere proefproject betreft een breed onthaal, gericht op betere dienstverlening voor Oekraïense vluchtelingen. De VGC hoopt met zulke concrete projecten bruggen te kunnen versterken en werkt met andere overheden samen om initiatieven op elkaar af te stemmen.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Ik sluit me aan bij de vraag van mevrouw Cieltje Van Achter om in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin terug te komen op de zes speerpunten. Het lijkt me belangrijk om daar tijd voor uit te trekken. Binnen de VGC lijkt het al vanzelfsprekend te zijn dat armoedebestrijding transversaal moet worden aangepakt. Veel organisaties uit de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Sport leveren al goed werk.

Zoals de heer Jan Busselen zei, had de heer Alain Maron, lid van het Verenigd College, zijn Armoedeplan aangekondigd. Het maakt deel uit van het Geïntegreerde Welzijns- en Gezondheidsplan in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Zijn plan bleek geen plan te zijn, maar veeleer een soort overzicht van alle acties over alle beleidsdomeinen heen, bv. openbaar vervoer, de woningmarkt, onderwijs, cultuur en sport.

Het overzicht was interessant, maar het viel me op dat de VGC er niet altijd in voorkwam. Wat de VGC op het terrein doet, is niet altijd goed verwoord. In het overzicht stond wat informatie over de zorgzame buurten en op een heel andere plaats stond iets over de lokale dienstencentra. Die twee beleidsinstrumenten staan echter overduidelijk met elkaar in verband.

Het lijkt me logisch dat het College meegewerkt heeft aan het plan van de GGC. U hebt er dus mee voor moeten zorgen dat alle acties uit Nederlandstalige hoek erin zijn opgenomen. Dat is belangrijk, want de Gemeenschappen kunnen van elkaar leren. Ook over het toegankelijke Nederlands vond ik in het overzicht van minister Alain Maron niets terug, wat ik betreurt. Kunt u onze feedback doorgeven aan minister Alain Maron? Hoe kunnen alle VGC-acties van het Armoedeplan worden ingepast in zijn overzicht?

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Het zou een goede zaak zijn om dit te bekijken met de voorzitter van de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin. Ik zal me iets directer uitdrukken dan mevrouw Els Rochette: u bent in de GGC bevoegd voor het Armoedeplan, samen met minister Alain Maron. Als het plan manco's bevat, is dat ook uw verantwoordelijkheid.

De heer Jan Busselen (PVDA): Ik moet mij aansluiten bij mevrouw Cieltje Van Achter. Ik was gisteren al verbaasd toen ik het plan zag. Het was een samenvatting die bovendien geen verband hield met de evolutie van armoede in Brussel. Als je zo'n plan maakt, moet je minstens vaststellen dat we achteruitgaan en je afvragen waarom.

U draagt verantwoordelijkheid. Soms kwamen de acties van de VGC op de voorgrond, soms waren ze afwezig. Het overzicht was echt een allegaartje van maatregelen. Ik denk dat er nog stappen kunnen worden gezet met beleidsinstrumenten die nu al voorhanden zijn, ook al vind ik dat wat er is, niet volstaat, maar dat is echter een ander verhaal.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Het debat over de inhoudelijke keuzes van het actieplan moet in de GGC worden gevoerd. Wat de rol van de VGC daarin betreft, wil ik zeggen dat alle collegeleden daarvoor bevoegd zijn. Het actieplan bevat immers maatregelen van het voltallige College.

De VGC-maatregelen zijn in de GGC op tafel gelegd en toegelicht. Onze stand van zaken was wellicht niet helemaal exhaustief. Als het beter kan, staan we open voor suggesties. In ieder

geval hebben we niet moedwillig besloten om maar een deel van de VGC-initiatieven te vermelden. We hebben ervoor gekozen om een aantal essentiële zaken aan te kaarten om ervoor te zorgen dat de kern van ons beleid wordt meegenomen.

Sport is een goed voorbeeld van een beleidsdomein waarin de VGC stappen zet. Paspartoe en andere initiatieven zijn aanvullend beleid. In dat kader kan lang worden gedebatteerd over hoe Brussel georganiseerd is. Dat kan immers een pak efficiënter. Wel merk ik dat alle bevoegdheidsdomeinen, met inbegrip van de Vlaamse overheid, op zoek gaan naar manieren om de krachten te bundelen en initiatieven op elkaar te doen aansluiten. Uiteraard kan alles nog beter.

- Het incident is gesloten.

SAMENGEVOEGDE VRAGEN OM UITLEG (R.v.O. art. 59, 6, b)

Ramadanvriendelijk label in de Brusselse cultuurhuizen

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Speciaal voor de Ramadan heeft een twintigtal Brusselse cultuurhuizen een ‘ramadanvriendelijk’ label geïntroduceerd, dat op voorhand waarschuwt voor geweld of naakt in een voorstelling. De invoering van dat label houdt een risico op religieuze inmenging in, wat de Vlaamse minister-president in de pers bestempelde als zeer problematisch.

Niet alleen is het de zoveelste poging om de moslimgemeenschap te knuffelen met allerlei voordelen op maat uitgewerkt voor haar religieuze beperkingen. Het is vooral een flagrante discriminatie van de burger op basis van geloof. Wie een ramadanvriendelijk label invoert, institutionaliseert de Ramadan door zich als overheid te bemoeien met privéaangelegenheden. Bovendien houdt het labelen een averechts effect in: de moslim (in dit geval) wordt nog meer gedifferentieerd en gescheiden van de rest van de volksgemeenschap. Dat is nochtans waarover de moslimgemeenschap herhaaldelijk klaagt en wat naar eigen zeggen voor discriminatie zorgt.

Daarnaast heeft de moslimgemeenschap geen expliciete vraag geformuleerd. Waarom zou de overheid - bij monde van haar cultuurhuizen - in de plaats van de moslimgemeenschap zulke beslissingen moeten nemen?

Tot slot, bestaan er tal van labels die waarschuwingen inhouden op basis van generieke eigenschappen en die zo dezelfde boodschap vertolken als een ramadanvriendelijk label. Door als overheid een ramadanvriendelijk label toe te staan, begeeft u zich op een gevaarlijk pad: de organisatie of invulling van een religie, hetgeen duidelijk in de Grondwet toegeëigend wordt aan de vertegenwoordigers van de religies.

Zijn er cultuurhuizen van de VGC of gesubsidieerd door de VGC die een ramadanvriendelijk label geïntroduceerd hebben? Ik meen te weten dat dat het geval is, maar ik zou graag vernemen om welke cultuurhuizen het gaat.

Welke positie neemt het College in ten aanzien van de invoering van een dergelijk ramadanvriendelijk label?

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): De Ramadan is afgelopen, maar dat houdt ons niet tegen om over dat thema, dat heel wat ophef heeft veroorzaakt, een debat te voeren in deze Raad en om - wie weet - volgend jaar misschien nieuwe vergissingen of nieuwe onnodige ophef te vermijden.

In het kader van de Ramadan hebben ongeveer twintig Brusselse cultuurhuizen, waaronder acht organisaties die de Vlaamse Gemeenschap structureel ondersteunt, namelijk Kaaitheter, KVS, Beursschouwburg, BRONKS, Kunstenfestivaldesarts, Het Theaterfestival, MetX en Levl, een ramadanvriendelijk label geïntroduceerd.

Dat label houdt onder meer in dat toeschouwers het vasten mogen verbreken tijdens de voorstelling of dat voorstellingen niet samenvallen met de iftar. Maar het houdt ook in dat op voorhand wordt gewaarschuwd voor geweld, naakt of muziek in een voorstelling. Vooral bij die waarschuwing heb ik mijn bedenkingen. Een dergelijke religieuze inmenging in de cultureel-artistische praktijk lijkt me zeer problematisch want dat kan leiden tot een vorm van zelfcensuur bij cultuurmakers.

Ik vrees ook dat de maatregel, ondanks de goede intenties, net voor meer vooroordelen en wederzijds wantrouwen zou kunnen zorgen. Inclusief is het label al helemaal niet. Het getuigt integendeel van een zeer achterhaalde categoriale benadering die mensen in hokjes opdeelt, terwijl de Vlaamse Gemeenschap segregatie tegen wil gaan.

Daarom uitte de Vlaamse minister-president Jan Jambon zijn bezorgdheden aan de acht deelnemende cultuurhuizen via een brief. Ik citeer de Vlaamse minister-president zoals hij ook toelichting heeft gegeven in het Vlaams Parlement: *“Het getuigt mijns inziens ook van een eerder paternalistische visie op de cultuurparticipanten. Bovenal dreigt die categoriale maatregel net vooroordelen in de hand te werken en wederzijds wantrouwen te versterken. In die zin staat hij ook haaks op de ambitie van deze Vlaamse Regering om segregatie tegen te gaan en om een inclusieve gedeelde Vlaamse Gemeenschap uit te bouwen waar we met en niet naast elkaar leven.”*

Wat vindt het College en wat vindt u, collegelid Pascal Smet, van het ramadanvriendelijk label bij de Brusselse cultuurhuizen die door de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden ondersteund, in bijzonder de waarschuwing over geweld, naaktheid of muziek tijdens de voorstelling?

Onderschrijft u de kritiek van de Vlaamse minister-president op het ramadanvriendelijke label en met name de bedenking dat dat haaks staat op de ambitie van de Vlaamse Gemeenschap om segregatie tegen te gaan?

Hebt u al aangedrongen bij de Brusselse cultuurhuizen die de VGC subsidieert om af te stappen van dat label?

Was u of uw kabinet op de hoogte van de intenties, de plannen of eventueel al de uitwerking van dat label? Is er afstemming geweest met uzelf of met uw kabinetsleden over die plannen? Zo ja, kunt u dat toelichten en welke vergaderingen zijn er daarover geweest? Zo nee, is er op een andere manier, bv. via de raden van bestuur, op voorhand of nadien communicatie geweest tussen uzelf, uw kabinetsleden of vertegenwoordigers van uw partij in de verschillende raden van bestuur?

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): De Vlaamse minister-president antwoordde al op dezelfde vragen in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media in het Vlaams Parlement. Zo was er bv. de vraag of er ondertussen al overleg was geweest. Dat bleek niet het geval te zijn. Omdat dit een initiatief was vanuit de Brusselse sector en het dus vooral Brusselse huizen zijn die ondertekenden. Daarenboven zijn alle huizen die de heer Mathias Vanden Borre citeerde betrokken. Ik ben wel benieuwd of er een gesprek is geweest. Zo heeft bv. de KVS niet ondertekend. (*Opmerkingen*)

Over hoe dit initiatief tot stand kwam en de snelheid waarop, kan je discussiëren, maar ik geloof wel in de goede intentie. Ook vind ik dat het willen verbreden en het rekening houden met, zodat meer mensen aan cultuur kunnen deelnemen, een goede zaak is. Labels bestaan trouwens overal om te waarschuwen voor inhoud: kleine kinderen mogen bv. pas vanaf een bepaalde leeftijd naar bepaalde voorstellingen omdat het geluid te angstaanjagend zou zijn. Verder is er is een commissie die daarover beslist bij de bioscopen en labels toekent. De Commissie voor Cultuur, Jeugd en Sport gaat binnenkort naar een voorstelling van Side-Show, een circusgezelschap dat in België de filosofie van ‘relaxed performances’ ingang wil doen vinden. De codes van het theater, zoals de norm om stil te zitten en niet verbaal of fysiek te reageren op wat er zich afspeelt, worden herbekeken. Daar is al aandacht voor vanaf het onthaal. Mensen met een autismespectrumstoornis kunnen het hele verloop van het werk al zien en lezen vooraleer ze een teen in de zaal zetten.

Maar ook zijn er labels over voorstellingen rond huiselijk geweld en andere enorme *triggers*, die niet de artistieke vrijheid aantasten, maar een vrije keuze kunnen geven aan het publiek om zijn of haar cultuurbeleving te kiezen zonder vooroordelen en wantrouwen voor bepaalde groepen. Ik vind alleszins woorden zoals segregatie zeer intens. We weten immers dat er in de cultuurbeleving nog heel veel drempels bestaan.

Kunt u, naast de hele heisa over het label, daarin ook een opportuniteit zien om cultuur nog verder open te trekken en drempels weg te nemen? Wat doet u al op dat vlak? Bent u daarover in gesprek met de Vlaamse minister van Cultuur, met de sector, met de huizen zelf en met uw collega’s bevoegd voor de Franstalige cultuur in Brussel? Zoals u weet, denk ik dat we op dit vlak natuurlijk het ‘Brusselse verhaal’ moeten schrijven.

Mevrouw Bianca Debaets (cd&v): Ik denk dat we een onderscheid moeten maken tussen de doelstelling en het middel. De doelstelling is zonder meer de cultuurhuizen en zeker het publiek diverser maken. Dat is een goede doelstelling. Het middel daartoe, het invoeren van zo’n label, lijkt me zonder meer een slecht idee. Ik vind het heel betuttelend. Je zegt eigenlijk dat mensen, in deze moslims, niet tegen geweld, tegen bloot of zelfs niet tegen muziek zouden kunnen. Ik vind het een aanfluiting van de intellectuele capaciteiten van de beoogde groep alsof moslims niet van muziek zouden houden. Het label gaat in essentie voorbij aan de definitie van kunst, met name de vrije creatie en de beleving. Kunst moet net uitdagen en prikkelen. De mensen die daaraan zouden twijfelen, raad ik aan om Louis Paul Boon nog eens te lezen. Die zei dat kunst de mensen een geweten moest schoppen. Ik vraag me ook af waarom het label gericht is naar een bepaalde groep. Het doet me zelfs een beetje denken aan uw voorstel van een paar weken geleden waarbij u in de straten van Brussel ‘*happy Ramadan*’-affiches wilde plakken en een promocampagne wilde voeren. Ook toen stelde ik me de vraag waarom die campagne gericht was op een bepaalde groep.

Een overheid die werk maakt van de verbindende kracht van religie, daar ben ik een groot voorstander van. Als toenmalig verantwoordelijke heb ik veel gedaan voor de interreligieuze dialoog, die het College heeft afgevoerd. Een dergelijke dialoog gebeurt heel onderbouwd met alle erkende religies en levensbeschouwingen, misschien zelfs ruimer, en die zou voorstellen om iets te doen tijdens de Ramadan, maar ook op andere belangrijke feestdagen van alle erkende levensbeschouwingen: joden, boeddhisten, en christenen... zoals Pasen en Kerstmis. Jammer genoeg mag je in deze stad het woord Kerst niet meer uitspreken want het is winterpret geworden. Het leek er heel sterk op dat het voorstel niet meer was dan een heel doorzichtige promotiestunt.

Ik heb hetzelfde gevoel bij het ramadanvriendelijk label. De doelstelling om diversiteit in de cultuurhuizen te verhogen is heel goed, maar het middel is bij de haren getrokken.

Mijn vragen zijn dezelfde als die van veel andere sprekers: wat is uw standpunt? Hebt u overleg gehad met de initiatiefnemers om hen op andere gedachten te brengen?

Collegelid Pascal Smet: De volgende cultuurhuizen en projecten hebben ervoor gekozen zich aan te sluiten bij het ramadanvriendelijk netwerk: Atelier 210, Bâtard Festival, Beursschouwburg, Bledarte collectief, BRONKS, Citylab, Decoratelier, Espace Magh, Festival Des Blocs, De Hallen van Schaarbeek, Het TheaterFestival, Imazi.Reine, Kaaitheater, Korenbeek, Kunstenfestivaldesarts, La Bellone, Maison de la Création, Le 140, Les Sous-Entendu-e-s, MetX, Psst Mlle, System_D, There is Nothing Wrong with People, YouYou Group en Zinnema. Het netwerk wordt ondersteund door Levl - vroeger het Minderhedenforum - en het Brussels Kunstenoverleg/Réseau des Arts à Bruxelles (BKO/RAB).

De VGC ondersteunt de volgende huizen en projecten, hetzij via projectmiddelen, hetzij via werkingssubsidies: Bâtard Festival, Beursschouwburg, BRONKS, Decoratelier, Het TheaterFestival, Kaaitheater, Kunstenfestivaldesarts, YouYou Group en Zinnema. Ook de Vlaamse overheid ondersteunt die organisaties.

Het College heeft als dusdanig geen standpunt ingenomen over het ramadanvriendelijk label, ook niet over wat de Vlaamse minister-president daarover heeft gezegd. Ik zal u graag mijn persoonlijk standpunt daarover meedelen.

U was goed begonnen, mevrouw Bianca Debaets, maar u bent slecht geëindigd als ik dat mag zeggen. Ik zal dat onmiddellijk nuanceren. U hebt gelijk dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen doelstelling en middel. De doelstelling moet inderdaad zijn dat de cultuurhuizen openstaan voor alle culturen in Brussel. Dat is niet altijd het geval om allerlei redenen: soms door de programmatie, soms ook door de andere interesses van de cultuurgemeenschappen, soms ook door de toegankelijkheid, door de kennis of het gebrek eraan over het bestaan van cultuurhuizen.

Het College was niet op de hoogte van dat label. We hebben dat ook in de krant gelezen. Om heel eerlijk te zijn deel ik de mening van de burgemeester van de Stad Brussel en vind ik dat geen goed middel. Ik ben geen voorstander van een ramadanvriendelijk label omdat je dat dan ook moet doen voor iedereen: voor de christenen, voor de boeddhisten, enzovoort en dan begin je op dergelijke zaken labels te plakken. Ik ga er ook van uit dat mensen die naar een cultuurinstelling gaan voor een voorstelling, zich op voorhand wel zullen informeren over

waar ze naartoe gaan en wat ze mogen verwachten. Ik vind het een initiatief met goede bedoelingen, maar het is niet het goede middel om die doelstelling te bereiken.

Dat je aan mensen laat weten tijdens de Ramadan dat ze iets kunnen eten en drinken, is iets anders. Dat heeft ook de Vlaamse minister-president gezegd. Dat is van een andere orde en kan een reden zijn om niet naar de voorstelling te gaan, maar daarom hoef je daar geen ramadanvriendelijk label op te plakken.

Dan kom ik bij het ruimere verhaal van labels omtrent geweld, naaktheid, muziek tijdens de voorstelling. Als dat uitsluitend wordt gekoppeld aan de Ramadan, ben ik geen voorstander. Men kan een debat voeren over de vraag of we dergelijke labels moeten gebruiken. Op *Netflix* verschijnt bij elke serie: ‘naakt’, ‘geweld’, ‘grof taalgebruik’. Ik ben er persoonlijk geen voorstander van om dat ook te doen bij voorstellingen. Ik kan me inbeelden dat anderen dat wel willen. Ikzelf ben daarvan geen voorstander, omdat labels zoals ‘geweld’ of ‘naakt’ voor sommige mensen een reden kunnen zijn om niet naar de voorstelling te gaan kijken. Als ze wel zouden gaan, kunnen ze aangenaam verrast zijn. Naar cultuurvoorstellingen gaan, is ook een zekere vorm van onbevangenheid hebben, verrast zijn, je laten verwonderen. Wanneer is er sprake van naakt, geweld of grof taalgebruik? Daarover kunnen we al debatteren. Bij manier van spreken, is een knuffel ook al seks. We moeten een beetje oppassen met die labels. Er is op zijn minst een debat mogelijk, maar dan moeten labels voor altijd zijn en niet gekoppeld zijn aan een bepaalde religieuze periode.

We hebben niet aangedrongen om van die labels af te stappen. Ik hoop dat ze zelf uit de reacties begrijpen dat dat niet echt nodig was en de moslingemeenschap daar niet om heeft gevraagd. Met andere woorden, de doelstelling was oké, maar daarvoor is het juiste middel niet gebruikt. Ik ga ervan uit dat het met goede bedoelingen is gebeurd.

De lichtjes heb ik niet beperkt tot de Ramadan. Ik heb het bv. ook over het Chinese Nieuwjaar en andere feesten gehad. Het klopt niet dat in de Stad Brussel niet over de kerstmarkt mag worden gesproken. Het klopt wel dat het festival als dusdanig ‘Winterpret’ wordt genoemd, omdat het meer is dan een kerstmarkt. De kerstmarkt wordt meegenomen in de communicatie. Het festival is trouwens verkozen tot een van de beste ‘kerstmarkten’ van Europa. Dus iedereen weet dat het een kerstmarkt is, maar naast die kerstmarkt zijn er andere vormen van pret. De kerstmarkt is een onderdeel ervan, maar men noemt het ‘Winterpret’, omdat er naast de kerstmarkt ook een commercieel rad, een skatebaan en dergelijke zijn. In alle eerlijkheid vind ik ‘*Plaisirs d’hiver*’ trouwens goed gevonden. Sommigen proberen dat te duiden alsof dat tegen de christenen zou zijn en zou uitgaan van een vrijzinnige gemeenschap – ik beweer daarom niet dat u dat doet. Dat is niet het geval, het is gewoon een ruimer festival.

Ten tweede, heb ik lichtjes voorgesteld in de Ramadan, zoals de burgemeester van Londen dat heeft gedaan. Ik zal niet heel Brussel volhangen met lichtjes ‘Happy Ramadan’. Het zou al heel mooi zijn als we dat bv. in de ‘*piétonnier*’ zouden doen. Dat is gewoon gezellig. We doen dat met Kerstmis toch ook? Als we al die dingen met Chinees Nieuwjaar doen: *why not?* Dat brengt leven en kleur in de stad. Het brengt op een andere manier de aanwezigheid van mensen en dat prikkelt wat nieuwsgierigheid. De lichtjes zijn veeleer een middel om te verbinden. Het lichtfestival hebben we nog samen georganiseerd. Dat brengt mensen bij elkaar. Beeld je in dat in de ‘*piétonnier*’ overal lichtjes, halve maantjes en sterretjes hangen. Dat is plezierig, gezellig en brengt op donkere avonden wat licht in de stad. Ik ben het met u

erover eens dat het voor iedereen open moet staan, en heb dat ook zo gezegd. Ik hoop dat de lichtjes er ook effectief komen.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik had in mijn vraagstelling wel degelijk gezegd dat de moslims geen vragende partij waren. Dat geeft een extra element aan de betutteling, het paternalisme: wij moeten in de plaats van anderen denken hoe we het moeten organiseren. Dat lijkt me niet de juiste manier. Ik hoor bij moslims kritiek daarop. Zij worden niet graag nog eens afgeschilderd als zijnde ‘die andere groep’. Uiteindelijk is het een vorm van segregatie. De voorbije decennia zijn miljarden euro’s geïnvesteerd in integratie. Bij deze maatregel legt men de klemtoon op verschillen en wordt segregatie gepromoot.

De ouderen onder ons en wie boeken leest van onder meer Louis Paul Boon, weet dat er vroeger nogal wat inmenging van de kerk was. Er vond geen toneelvoorstelling plaats in het dorp als de pastoor zijn zegen niet had gegeven. Het kan niet de bedoeling zijn dat we naar die tijd terugkeren. Wanneer we godsdienstlabels op cultuur plakken, bestaat het risico dat de godsdienst zich ook zal moeien met die labels en wil beslissen wat al dan niet moslimvriendelijk is of wat nog kan voor de katholieke kerk enzovoort. Dan zijn we terug naar af en zitten we met een systeem van censuur of in het beste geval van zelfcensuur. Dat kan niet de bedoeling zijn.

Een element van het verhaal is dat we moeten openstaan voor iedereen. Onze cultuurhuizen staan evenwel open voor iedereen. Wanneer sommigen die cultuurhuizen niet kennen, heeft dat misschien te maken met een gebrek aan publiciteit. Wanneer er geen interesse is, betekent dat niet dat de cultuurhuizen niet openstaan voor iedereen. Daar kan misschien aan gewerkt worden. Een andere mogelijkheid is dat dat misschien niet kan worden verholpen.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): U was niet op de hoogte van dit label en vindt het ook geen goed middel. U deelt daarmee volmondig het standpunt van de minister-president en de minister van Cultuur van de Vlaamse Gemeenschap. Het is een goede zaak dat u, de VGC en de RVG dat ook aangeven. Dat vertaalt zich in een nagenoeg unanieme reactie vanuit de politiek dat dit geen goed idee was. De cultuursector heeft niet het goede signaal gegeven naar de moslimgemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap, de cultuurparticipanten en de brede samenleving. Dit is niet de manier waarop we een initiatief moeten nemen dat misschien goedbedoeld is, maar in de uitwerking totaal averechtse effecten heeft. Ook een aantal cultuurorganisaties zien in dat dit misschien niet het juiste middel was en niet voor herhaling vatbaar is.

U bent geen voorstander van ‘*content warnings*’. Ik deel dat volmondig. Cultuur moet juist verrassen. Er zijn genoeg manieren waarop je je op voorhand kunt informeren over de inhoud van een voorstelling. Er is altijd een korte inhoud. Men weet ongeveer wie welke stukken maakt. Er is natuurlijk mond-aan-mondreclame. Er zijn recensies en dergelijke meer. We mogen cultuur niet op die manier beginnen labelen.

‘*Content warnings*’ zijn bedoeld om doelgroepen te beschermen, bv. kinderen, mensen met een beperking, epilepsie of andere aandoeningen. Moslims of andere gemeenschappen mogen niet op een dergelijke manier worden benaderd. Dat is een totaal verkeerd signaal.

Mevrouw Lotte Stoops, u zegt dat de informatie over de KVS niet klopt. Er bestaat toch onduidelijkheid over de positie van de KVS. Ik heb het nog even opgezocht. In *De Standaard*

en andere artikels werd uitdrukkelijk verwezen naar de positie van de KVS. Op *Twitter* is de discussie ontstaan met Michael De Cock en anderen. Het was alleszins niet duidelijk welke positie de KVS daarin heeft ingenomen. Het was daarentegen zeer dubbelzinnig.

De Vlaamse Gemeenschap is een van de meest open gemeenschappen wereldwijd. We moeten evenwel oppassen dat we onszelf niet in de voet schieten met dergelijke initiatieven.

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): De media kunnen af en toe heel rare verhalen vertellen en een beetje dubbelzinnigheid insinueren. Dat is niet altijd de fout van de betrokkene. Ik vind het heel erg kwalijk dat u nu insinuaties maakt die niet zouden worden gemaakt.

Een label is tegenwoordig heel vaak gewoon een manier om bepaalde reflecties in de sector te delen. Ik heb het zelfs niet over het al dan niet goed zijn van dit label. Het gaat over expertise delen, ervaringen bespreekbaar maken. Daarom refereerde ik ook naar dat *'relaxed theatre'*; niet voor iedereen is 'verrassing' de essentie van cultuur. Cultuur kan ons wel een ander perspectief bieden.

Ik vind het jammer dat er nog geen gesprekken hebben plaatsgevonden om te bekijken wat dan wel de goede praktijken zijn. Met dergelijke gesprekken kun je vooruitgang boeken naar de toegankelijkheid voor kunst. Vlaams minister Bart Somers heeft bv. 1 miljoen euro veil in zijn Plan Samenleven om cultuur breed toegankelijk te maken. De initiatieven gewoon afschieten met grote woorden zal niet helpen om het gesprek samen met de sector te voeren. We moeten het goede proberen zien in wat de sector probeert. Ook zij die experimenteren, kunnen fouten maken. We moeten samen een weg afleggen om verbeteringen in te voeren. Dat lijkt me de manier om met deze zaak om te gaan. Niet het probleem zien, maar de opportuniteit.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik vind het wat merkwaardig dat het College hierover geen standpunt heeft ingenomen. Het lijkt me nuttig dat het College over een dergelijke zaak, die toch een zekere impact heeft en afstraalt op onze instellingen en de VGC, van gedachten wisselt en eventueel, desnoods op informele wijze, terugkoppelt naar de cultuurhuizen om het standpunt van het College duidelijk te maken. Ik veronderstel en hoop dat het College het standpunt deelt dat u vandaag hebt vertolkt.

De voorzitter: Ik heb twee keer een grappige opmerking gekregen over waarom ik niet tussenkom in dit debat. De voorzitter moet bemiddelen en niet tussenkomen. De kijkers zijn verbaasd dat ik niet wil tussenkomen in dit debat, maar ik kom in geen enkel debat tussen.

- Het incident is gesloten.

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O. art. 59)

Projectoproep BeTalky/Culture van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Op initiatief van Brussels minister Sven Gatz, bevoegd voor de promotie van meertaligheid, keurde de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de projectoproep BeTalky.brussels 2023-2024 ter bevordering van de meertaligheid in de Brusselse culturele sector goed.

Binnen deze projectoproep vallen alle mogelijke artistieke en culturele vormen en uitingen (theater, concert, expo...), die gericht zijn op het bevorderen en versterken van de meertaligheid in de cultuur. Dit kan bv. door het organiseren van evenementen, het verbeteren van de toegang tot culturele activiteiten voor anderstaligen...

Er is in een budget van 200.000 euro voorzien. Projecten kunnen tot 30.000 euro krijgen. Een van de ontvankelijkheidscriteria voor de projectoproep is dat in het projectvoorstel minstens twee talen aan bod komen waarvan ten minste een het Nederlands, Frans of het Engels.

Eerst en vooral wil ik benadrukken dat het beheersen van meerdere talen zeker een grote troef is, zeker in een meertalige context als Brussel. Laat daar geen twijfel over bestaan. Maar voor de N-VA begint meertaligheid bij respect voor de wettelijke tweetaligheid. Brussel is immers ook de hoofdstad van Vlaanderen en de tweetalige hoofdstad van ons land.

De Brusselse overheden moeten in de eerste plaats hun verantwoordelijkheid nemen en ervoor zorgen dat de eigen instellingen echt tweetalig zijn: die van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, maar ook de zorginstellingen, ziekenhuizen en woonzorgcentra, maar natuurlijk ook de gemeenten en OCMW's.

De verbindende kracht van het Nederlands loopt als een rode draad door het cultuurbeleid van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Regering zal steeds het belang van het Nederlands in Brussel blijven benadrukken en in haar beleid streven naar het versterken van de kennis van het Nederlands in Brussel. Hoe groter de diversiteit en het aantal verschillende thuishalen, hoe groter de nood aan een verbindende taal, namelijk het Nederlands. Ook de VGC ziet het Nederlands als een van de gemeenschappelijke talen in Brussel.

Werd er informatie uitgewisseld tussen het collegelid en de gemeenschapsministers bevoegd voor Cultuur over de projectoproep BeTalky/Culture? Hoe ziet het collegelid concreet die projectoproep? In welke mate past dit binnen het Cultuurbeleid van de VGC?

Hoe zit het met de verschillende talen in deze oproep? Als het Engels of het Arabisch de voertaal worden binnen het Cultuurbeleid van de VGC, is het project dan nog wel verbindend? De nood van Nederlandstalige Brusselaars om op dienstverlening in eigen taal te kunnen rekenen, geldt ook voor de cultuursector. Hoe zet de VGC hierop in?

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Hoe meer middelen er naar cultuur gaan – en zeker naar Brusselse cultuur – hoe blijer ik word. Brussels minister-president Rudi Vervoort heeft op een vraag van mij over het gemeenschappelijk cultuurloket duidelijk geantwoord dat daar over de beleidsniveaus heen werk van wordt gemaakt. Zulke initiatieven maken het natuurlijk nog duidelijker dat we een algemeen cultuurloket nodig hebben met een soort van *front office* voor alle cultuurmakers, zodat zij hun weg kunnen vinden in wat zij nodig hebben. Hoe ziet het collegelid dit?

Mevrouw Carla Dejonghe (Open Vld): We zijn voorstander van meertaligheid niet alleen omdat we de Brusselse minister van Meertaligheid hebben, maar vooral omdat we zien welke troef het biedt op de arbeidsmarkt en ook in het dagdagelijks leven van de Brusselaars.

Werkzoekenden met competenties in verschillende talen geraken sneller aan een job. Wat in

schril contrast staat met werkzoekenden die maar een taal beheersen. Het promoten van het Nederlands blijft belangrijk, en goed ook, want via het Nederlands komen er jobmogelijkheden in het vizier. Een gewezen collega van ons zei altijd dat een taal meer een brood meer is op tafel. Het is iets plastischer uitgedrukt, maar wilde net hetzelfde zeggen.

De meerderheid van de Brusselse bevolking spreekt verschillende talen. Dit zorgt ervoor dat we elkaar beter begrijpen, niet slechter. Ook binnen de culturele beleving biedt de meertaligheid een meerwaarde.

Het opwaarderen van meertaligheid, zoals deze projectoproep beoogt, is geen aanval op het Nederlands. Natuurlijk blijven de officiële landstalen, maar ook meer en meer het Engels een cruciale rol spelen in die talenmix. Dat komt duidelijk naar voor uit de projectoproep. Een van de twee talen moet steeds het Nederlands, Frans of Engels zijn.

Deze gewestelijke projectoproep – waarbij ik toch wil benadrukken dat het om een gewestelijke oproep gaat – brengt op geen enkele manier het Nederlands in gevaar. Het geeft wel de opportuniteit om meer talen te leren, onze gemeenschappelijke basis uit te bouwen en onze competenties te vergroten.

De heer Mathias Vanden Borre verwees naar het respect voor de wettelijke tweetaligheid. De subsidieaanvraag en dergelijke rapportering moet gebeuren in een van de twee officiële talen. In de operationele werking van het project komt de meertaligheid aan bod, met steeds inbegrip van of Nederlands of Frans of Engels. Wat ons logisch lijkt voor een gewestelijke projectoproep. Het correspondeert met de Brusselse realiteit.

Meertaligheid is een troef en Nederlands fungeert als een van de gemeenschappelijke talen in Brussel. De VGC blijft het Nederlands uitdragen en zet ook in op meertaligheid. Dat zal Brussel alleen maar ten goede komen.

Collegelid Pascal Smet: De Administratie van de VGC is niet betrokken geweest bij de projectoproep BeTalky/Culture, een initiatief van de Brusselse minister voor Meertaligheid Sven Gatz. Wel zetelen twee VGC-ambtenaren ten persoonlijke titel en vanuit hun expertise in de Raad voor Meertaligheid.

Deze projectoproep is de derde projectoproep. Deze oproep richt zich tot de culturele sector, zowel organisaties als individuele artiesten. Een project dat wordt ingediend moet gericht zijn op het bevorderen en versterken van de meertaligheid in cultuur.

Het Strategisch Meerjarenplan van de VGC voor de periode 2022-2025 zet in op die verbinding, meer specifiek ook binnen cultuur. Daarom vinden wij deze oproep goed. Aangezien we deze oproep in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest goedgekeurd hebben, is het vanzelfsprekend dat het project ook in overeenstemming is binnen de doelstellingen van de VGC.

De oproep ligt in het verlengde van de oriënteringsnota van Brussels minister Sven Gatz, waarin ook de taaldiversiteit binnen de culturele sector erkend wordt. Het is het belangrijk om een onderscheid te maken tussen de taalwetgeving of taalpolitiek en een beleid inzake meertaligheid ofwel taalbeleid. Uiteraard is het Nederlands of het Frans altijd de basistaal, maar het is ook belangrijk dat er ook rekening gehouden wordt met de diversiteit en de

veranderde taalverhoudingen.

De krijtlijnen van het taalbeleid van de VGC liggen vast in de visietekst ‘*Taalbeleid in VGC-initiatieven en initiatieven die door de VGC ondersteund worden*’, goedgekeurd op het College van 25 november 2010.

Het is dus zeer belangrijk dat mensen Nederlands leren en dat we dat stimuleren, maar er zijn ook andere talen aanwezig in Brussel. Dat is trouwens een van onze troeven. We zijn een stad zonder dominante cultuur, zonder minderheden en meertaligheid is een onderdeel van wat we zijn.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Het collegelid geeft aan dat de VGC niet op voorhand betrokken was bij de projectoproep, maar ze past toevallig wel binnen de plannen van de VGC. Als er speciaal een minister voor Meertaligheid is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die hier de taalgemeenschappen niet eens bij betreft, dan is dit toch geen goede manier van werken. Meertaligheid is een na te streven doel, maar daarbij mogen we de wettelijke tweetaligheid als eerste en belangrijkste hefboom niet uit het oog verliezen. Een minister van Meertaligheid blijkt helaas in vele gevallen een communicatieve vlucht vooruit, omdat die wettelijke tweetaligheid niet gehandhaafd wordt en dat we daar onvoldoende vooruitgang in boeken.

Als we dat toepassen op een concreet project dan zegt dat wel iets over het beleid dat wordt gevoerd. Hier zien we opnieuw dat de positie van het Nederlands niet echt verdedigd wordt. Het wordt al te makkelijk opzij geschoven met de boodschap dat een oproep ook in een andere taal mag worden ingediend, zelfs in het Engels. Zolang er ergens een melding wordt gemaakt van een van de drie talen, dan is men al tevreden. Ik denk niet dat we daar vanuit de Vlaamse Gemeenschap, vanuit de VGC of vanuit het College te makkelijk op mogen intekenen. We moeten harder op tafel blijven slaan. Nederlands moet een absolute voorwaarde blijven voor de betrokkenheid van de VGC. Ik denk dat we dat hier uit het oog verliezen.

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Vaak wordt meertaligheid *geframed* als een last, bv. toen tijdens de coronacrisis 160 verschillende taalgemeenschappen in Brussel geïnformeerd moesten worden, maar cultuur is zulk een belangrijk verbindend gegeven. Meertaligheid die met zulke initiatieven gevierd kan worden, kan ook mensen sterker maken en ervoor zorgen dat verschillende Brusselaars samen een verhaal maken. Ik vind dat een goed initiatief.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Ik weet niet waar mevrouw Lotte Stoops het haalt dat wij meertaligheid als een last zien. Niemand heeft dat gezegd vandaag. Als het voorbeeld mensen informeren tijdens corona is, dan is dat geen goed voorbeeld, want dat is helaas iets dat Brussel heeft nagelaten om te doen. Dat is dus naast de kwestie, als ik zeg dat die tweetaligheid en de positie van het Nederlands cruciaal is en dat we dat sterker moeten benadrukken vanuit de VGC.

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Ik merk op dat meertaligheid vaak als last wordt bekeken. Vaak wordt benadrukt dat we na Dubai de meest diverse stad ter wereld zijn. Als er dan beleid gevoerd wordt rond die meertaligheid, dan is het ineens een probleem. Ik vind het goed dat er beleid komt rond die meertaligheid, omdat het een realiteit is.

- *Het incident is gesloten.*

Ondersteuning van de Nederlandstalige jeugdbewegingen uit Brussel bij het uitleenen van kampeermateriaal bij de Vlaamse Gemeenschap

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Traditioneel gezien sluiten jeugdbewegingen hun werkjaar af met een zomerkamp of -activiteit. Daar horen vaak ook tenten bij. De Nederlandstalige jeugdbewegingen in Brussel kunnen voor hun tenten terecht bij de Uitleendienst Kampeermateriaal voor de Jeugd (ULDK) van de Vlaamse Gemeenschap, of er zelf aanschaffen, wat zeer duur is.

Het is algemeen geweten dat de Vlaamse Gemeenschap elk jaar tientallen groepen moet teleurstellen omdat de voorraad beschikbaar kampeermateriaal vele malen kleiner is dan de vraag. Dat betekent dat honderden kinderen niet op kamp kunnen vertrekken, omdat elk alternatief zeer duur uitkomt. Kampeermateriaal huren bij private firma's is gewoonweg financieel niet haalbaar met de beschikbare middelen van een jeugdbeweging.

In Brussel is de situatie niet veel verschillend. Steeds meer kinderen vinden de weg naar een Nederlandstalige jeugdbeweging, waardoor er ook steeds meer materiaal nodig is. Gezien het subsidiebedrag van de VGC ook geplafonneerd is, moeten jeugdbewegingen keuzes maken: investeren in meer materiaal ten koste van de dagelijkse werking en aanbod, of omgekeerd. De huidige economische conjunctuur maakt het bovendien niet gemakkelijker gezien de vaste kosten tegelijkertijd ook gestegen zijn.

Daarnaast mag men de sociale dimensie van de jeugdbewegingen niet vergeten. Voor heel wat kwetsbare kinderen is een zomerkamp de gelegenheid bij uitstek om zich te ontspannen in de natuur. Niet op kamp kunnen vertrekken omdat de Vlaamse Gemeenschap niet over genoeg tenten beschikt heeft dus meer gevolgen dan de teleurstelling van een afgelaste activiteit. Het is letterlijk de vakantie van kinderen die men hypothekeert.

Op welke wijze remedieert de VGC aan het tekort aan kampeermateriaal bij de Vlaamse Gemeenschap voor de Brusselse Nederlandstalige jeugdbewegingen? Voorzien wij als VGC een alternatief of zetten wij daar middelen tegenover om aan dit hiaat tegemoet te komen?

Is een financiële steun aan de groepen of een partnerschap tussen de VGC en een privéfirma mogelijk om de Brusselse Nederlandstalige jeugdbewegingen te helpen die geen tenten hebben kunnen bemachtigen bij de uitleendienst van de Vlaamse Gemeenschap?

Collegelid Pascal Smet: Bedankt voor deze vraag, die in de eerste plaats ook een vraag is aan de Vlaamse overheid om te investeren in voldoende kampmateriaal voor jeugdgroepen.

In totaal vroegen vijftientig Brusselse groepen tenten aan bij de Uitleendienst voor Kampeermateriaal (UDLK) voor hun zomerkamp. Van deze groepen kregen er vijf een weigering. Momenteel staan er voor deze zomer nog twee Brusselse scoutsgroepen op de wachtlijst. Via de stadsondersteuner van Scouts en Gidsen Vlaanderen vernamen we dat beide groepen een oplossing vonden of nog in gesprek zijn met groepen in hun omgeving voor een oplossing. Het komt dus wel goed.

De jeugdbewegingen zijn, zoals u weet, voor de VGC een heel belangrijke partner. Wekelijks geven vrijwilligers het beste van zichzelf voor een kwalitatief aanbod voor jong en oud. We zetten dan ook heel hard in op de ondersteuning. We ondersteunen in de eerste plaats de

lokale jeugdverenigingen via jaarlijkse werkingsmiddelen. Een vierde van deze werkingsmiddelen worden op basis van het al dan niet organiseren van een kamp bepaald. Dit is zo voor vijftig jeugdgroepen.

Maar kampzorgen gaat om meer dan alleen zorgen rond tenten. Begin deze legislatuur hebben de jeugdbewegingen me gezegd dat ze ook wel willen investeren in tenten zelf. Hiervoor kampen ze echter met een tekort aan stockageruimte. Zo voorzagen we vanaf 2020 in een stockageruimte voor hun groot kampmateriaal in de kelders van de site van Tour & Taxis. Deze ruimte wordt hen gratis door de VGC ter beschikking gesteld.

Niet enkel het ontlenen of stockeren van tenten blijkt moeilijk. Ook het onderhouden van tenten, waarvoor een specifieke aanpak nodig is, blijkt nodig. Zo ondersteunt de VGC de Jeugdbond voor Natuur en Milieu (JNM) financieel bij het herstel van de tenten zodat zij de komende jaren probleemloos op kamp kunnen.

Meer dan tenten of plaats voor tenten kwamen de jeugdbewegingen ook met de vraag naar ondersteuning rond kampvervoer. Momenteel zijn we hiervoor in gesprek met enkele partners zodat we kampvervoer aan voordeligere tarieven kunnen voorzien.

Ik sluit op zich niet dat uit dat, als er een echte duidelijke vraag komt, we bijkomende investeringen in kampmateriaal zullen doen. Ik vind dan echter wel dat dit in samenwerking moet gebeuren met de Uitleendienst van de Vlaamse Gemeenschap en die van de VGC. Zoals u echter weet, valt deze laatste echter niet onder mijn bevoegdheid.

In ieder geval zullen alle kampen kunnen plaatsvinden, waarvoor dank aan de vrijwilligers. Ik hoop alvast dat ze allemaal een zonnige, stormvrije zomer krijgen en dat ze geen problemen van wateroverlast en dergelijke meer kennen.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Ik hoor collegelid Pascal Smet zeggen dat het wel allemaal goed komt. Ook voor die twee groepen die nog in de problemen zaten, is er blijkbaar een oplossing in de maak. Gelukkig maar, zou ik zeggen. Het is toch een bijzonder stresserende factor voor de leiding om steeds in de onzekerheid te zitten van het feit of het volgend jaar ook wel weer goed zal komen. Ik denk dan ook dat we op dit vlak een tandje zullen moeten bijsteken. Bovendien zou men ook bij de Vlaamse Gemeenschap eens moeten beseffen dat er in een stad als Brussel, maar ook in andere grote steden in Vlaanderen, waar er veel jonge mensen zijn die in moeilijke omstandigheden en in kansarmoede leven, een dergelijk kamp van een jeugdbeweging eigenlijk het enige moment is in een jaar waarop een kind eens echt een kind kan zijn; eens kan ontsnappen aan de drukte van de stad en eens kan herbronnen in de natuur. Het is bijzonder belangrijk dat wanneer men keuzes moet maken, men voorrang geeft aan kinderen die in een grote stad wonen. Te meer omdat men vaak in meer landelijke gebieden gemakkelijker tot alternatieve oplossingen kan komen dan in een stad.

Ik zou collegelid Pascal Smet willen vragen dat hij, gesteld dat hij met de VGC niet voor bijkomende middelen kan zorgen, ten minste zou aandringen bij Vlaanderen, bij de Vlaamse Gemeenschap om daar, op dat niveau een tandje bij te steken.

Collegelid Pascal Smet: Dit alles ressorteert in Vlaanderen onder de bevoegdheid van minister Benjamin Dalle. Ik treed u hierin bij.

De heer Dominiek Lootens-Stael (Vlaams Belang): Op dat niveau zou men zeker moeten zorgen voor de steden in Vlaanderen en dat men Brussel, meer specifiek in dit geval, niet zou vergeten.

Collegelid Pascal Smet zegt dat hij sinds 2020 in Turn & Taxis stockageruimte voorziet. Is dat algemeen bekend? Wordt daar veel gebruik van gemaakt?

Collegelid Pascal Smet: Of er nu al veel gebruik van wordt gemaakt, weet ik niet. Het is in ieder geval bekend.

- Het incident is gesloten.

- De vergadering wordt om 11.21 gesloten.

- De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

BIJLAGEN

Commissievergaderingen - verslagen

Ad hoc Commissie voor Burgerparticipatie van 18 april 2023

RVG on tour: Terreinbezoek aan Lokaal Dienstencentrum De Kaai

SAMENVATTEND VERSLAG

– Stuk 825 (2022-2023) – Nr.1

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werd een schriftelijke vraag ingediend door de heer Dominiek Lootens-Stael.

TREFWOORDENREGISTER

Concretisering van het Armoedeplan 2022-2025 van de VGC, blz. 8

Nieuwe voorstellen van Vlaams minister Ben Weyts om het lerarentekort aan te pakken, blz. 3

Ondersteuning van de Nederlandstalige jeugdbewegingen uit Brussel bij het uitlenen van kampeermateriaal bij de Vlaamse Gemeenschap, blz. 23

Projectoproep BeTalky/Culture van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, blz. 19

Ramadanvriendelijk label bij de Brusselse cultuurhuizen, blz. 13

Samengevoegde vragen om uitleg

Zie - Ramadanvriendelijk label bij de Brusselse cultuurhuizen

Vragen om uitleg

- Zie**
- Concretisering van het Armoedeplan 2022-2025 van de VGC
 - Nieuwe voorstellen van Vlaams minister Ben Weyts om het lerarentekort aan te pakken
 - Ondersteuning van de Nederlandstalige jeugdbewegingen uit Brussel bij het uitlenen van kampeermateriaal bij de Vlaamse Gemeenschap
 - Projectoproep BeTalky/Culture van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest